

TERUGBLIK OP 'AOD EN NOE'

ALGEMEEN

Begin 2017 was het verhaal van AOD EN NOE rond: de 3 hoofdrolspelers zouden elkaar toevalligerwijs ontmoeten in het gemeentehuis van onze gemeente Leudal. De Gemeente vierde in dat jaar zijn eerste 10-jarig jubileum en het programma sloot derhalve ook mooi aan op het laatste Puik-programma Exit Roggel dat in 2006 juist over de herindeling en 'de geboorte' van de nieuwe gemeente ging.

De rode draad van AOD EN NOE bestond uit wachten en om de tijd te doden kwamen Wilma, Rik en Huub als vanzelf aan de praat over alle 3 de Stichting Puik-programma's waar ze aan meegedaan hadden. De bezoekershal van het nieuwe gemeentehuis was een logische plek om elkaar tegen te komen en bovendien kon het grote informatiebord prima als videoscherm gebruikt worden.

De eerste besprekingen met de cabaretspelers, muzikanten, videomensen en de technische crew vonden al snel plaats en de ideeën werden verder uitgewerkt en geconcretiseerd. In eerste instantie werd uitgegaan van 2 avondvoorstellingen maar vanwege de 'kal in ut durp' en de positieve respons werd op de zondagmiddag een extra matineevoorstelling gepland. Die was ook nodig om uit de kosten te komen vanwege de prijs van al de benodigde techniek. Maar ..... er mag dan wel veel positieve 'talk in town' zijn, de kaarten moeten simpelweg wel gekocht worden en dat blijft natuurlijk altijd spannend want onder de 600 kaarten zou AOD EN NOE een financieel debacle worden.

De voorverkoop verliep gelukkig buiten verwachting goed. Op zondag 25 februari werden in een uurtje tijd bij De Bekker 576 kaarten verkocht en daarna nog eens 105 toegangsbewijzen bij Fien. Voeg daar de 52 vrijkaarten bij en het feit dat het personeel natuurlijk vrij kon kijken en dan komen we uit op een kleine 800 toeschouwers. 2 Maal uitverkocht en op zondagmiddag nog eens ruim 200 mensen binnen! Een hele geruststelling want zo konden we zonder financiële zorgen aan het Puik-weekend beginnen. Maar het blijft toch altijd super spannend want de belangrijkste vraag is en blijft natuurlijk: slaat het programma wel aan???

Om 19.00 uur ging de zaal open en stroomden de eerste toeschouwers theater La Rochelle binnen en om half 8 zat het al helemaal vol. De toeschouwers zagen wederom een sfeervol belicht high tech-decor en een buhne in maar liefst 4 verschillende hoogtes. Het videoscherm stond al klaar.

U kunt overigens het hele programma nog eens op uw gemak via deze website bekijken want daar vindt u de integrale registratie van de matineevoorstelling, die door de crew van Regio Leudal TV gemaakt werd alsmede het beeldmateriaal met de filmpjes, foto's en animaties die in volgorde van het programma gepresenteerd werden. Op zaterdag avond maakte Maarten Schellekens foto's en op de zondagmiddag Roel van der List. Ook deze foto's kunt u natuurlijk bekijken.

HET PROGRAMMA

AOD EN NOE begon om 5 minuten voor 8 toen de Puik Band de buhne betrad en opende met het eigen gecomponeerde 'Aod en Noe' thema. Toen werd ook het enorme videoscherm van 3,60 m hoog en 6,40 m breed pas echt zichtbaar!!! De projecties vulden zo de hele achterwand! Het openingsnummer heette heel toepasselijk 'Doa gaon wae weer' en op het scherm werd de autorit naar Heythuysen zichtbaar die met een dashcam en zelfs met een echte drone opgenomen was. De autorit eindigde voor het gemeentehuis van onze gemeente Leudal.

In het gemeentehuis was de Zuster aan het wachten op haar vergunning terwijl even later de Meister arriveerde om zijn rijbewijs te verlengen. Toevalligerwijs kwam ook Bertus van ut Kik binnen om een gezinskaart van de Leistert aan te vragen. Geheel volgens de instructies op het grote infobord lieten zij zich informeren over de actuele ontwikkelingen in de gemeente Leudal en kwamen zo uit bij de schandalen die de gemeente Leudal in het eerste decennium van zijn bestaan kende. De tekst moest op het laatste moment nog aangepast worden want de actualiteit in het Puik-weekend leerde ons dat in de gemeente een 'Avatar' gemeente-secretaris aan het werk is die meer verdient dan onze minister-president.....?!? Tot besluit van deze wachtbeleving werd het nieuwe Leudalied gepresenteerd dat de politiek en de gemeente oproept om een nieuwe weg in te slaan en te gaan werken aan een nieuw en vooral positief imago!

In de gemeentehal kwamen de 3 wachtenden als vanzelf te spreken over hun gemeenschappelijke cabaretverleden. Het ontstaan van de Stichting Puik kwam ter sprake evenals de Zwart-Wit shows, het eerste avondvullende project van de pas opgerichte Stichting en foto's uit die begintijd werden via het informatiebord geprojecteerd. Het lied 'Höbbe höbbe höbbe' vormde een mooie afsluiting van deze tijd en het gesprek kwam op de 10 jaar Cabaret Puik. Bij Puik werd het medium video geïntroduceerd en in het programma geïntegreerd, voor die tijd – het laatste decennium van de vorige eeuw – een noviteit die zijn

wiede wiede weerga niet kende. Aan de hand van beelden uit de sketch Dichter bij de Heer en een bezoek aan slagerij Brunen werden de mogelijkheden van het videogebruik uitgelegd.

In de gemeentehal werd het idee geboren om nog éénmaal een allesomvattend avondvullend afscheidsprogramma te gaan maken op voorwaarde dat er wel subsidie van de gemeente tegenover stond. Deze kon aangevraagd worden bij de receptie maar omdat de dienstdoende ambtenaar even pauze had, was het tijd voor een theatraal intermezzo en werden de toeschouwers meegenomen naar 1992, het jaar dat Tjeu van Sint-Elisabeth zijn café sloot. Nu maakte de eerste gast, Tycho, zoon van de helaas veel te vroeg overleden Puik-gitarist Huib Levels, zijn opwachting. Na het gedicht over Tjeu zat pastor GEM van Naat in de zaal. De pastor constateerde dat het 'achteraaf altied mekkelik kalle is' en hij stond verder stil bij het verschijnsel social media. Op onnavolgbare wijze legde GEM uit dat de ouderwetse bakelieten telefoon eigenlijk voor echte sociale contacten zorgde! Na de overpeinzingen van de pastor ging de nostalgische trip verder met het interview dat Ad Snabbel, correspondent van 'ut Roddels Blaedje' had met dokter Duynstee die ook in het jaar 1992 zijn praktijk in Roggel sloot en ging genieten van zijn rust. Een instructiefilmpje van de TV-dokter over de zetpil sloot het medische blokje in AOD EN NOE af.

In het gemeentehuis zaten de 3 initiatiefnemers ondertussen nog steeds te wachten op de ambtenaar bij wie ze de subsidie-aanvraag voor AOD EN NOE wilden gaan indienen. Maar achter de receptiebalie bleef het akelig stil zodat van lieverlede herinneringen aan Cabaret Puik werden opgehaald, compleet met een hele serie (groeps)foto's. Ook werd er gegist naar het aantal te verwachten toeschouwers van de eventuele nieuwe show. Als laatste nummer voor de pauze sloot de Puik band af met het nummer 'Losing my religion' van REM, nu toepasselijk 'Aafschied neme duit zo'n pien' geheten. Op het videoscherm verschenen allemaal gestorven helden en iconen uit ons leven met een knipoog naar Henk Krol van de partij 50 Plus die zoals bekend overleden mensen nog altijd placht te feliciteren.

Na de pauze werd gestart met het themalied van AOD EN NOE, getiteld 'Ut leave besteit oet wachte' want wachten liep als een rode draad door de voorstelling. En inderdaad, ook na de pauze zat voornoemd trio nog steeds te wachten op subsidie. Toen de ambtenaar eindelijk verscheen, meldde hij doodleuk dat hij door zijn drukke werkzaamheden de subsidie-aanvraag van de Stichting Puik pas een week later zou kunnen bekijken. Maar door kortdaat optreden van de Zuster beloofde de ambtenaar binnen een half uur toch met

uitsluitel te komen. Dus maar weer wachten en ondertussen de foto's van de Sjofele Types bekijken.

Daarbij zat ook een mooie foto van de Leistert. Over de Leistert gesproken. De sketch over De Leistert speelde tijdens het gratis kampeerweekend voor de Roggelse mensen. Ook gast Lei Briels verscheen ten tonele. Lei kwam ook kamperen maar wel met een volledig geoutilleerde outdoor kitchen. Al gauw werden sterke verhalen opgehaald over die goede oude tijd toen er nog in 'ut Ven' gezwommen mocht en kon worden. Ter afsluiting van deze sketch volgde een lied waarbij het refrein luidkeels meegezongen werd. De moraal van de sketch en het lied was dat de Leistert vroeger van Roggel was maar dat het nu lijkt alsof Roggel van de Leistert is!

In het gemeentehuis zakte het humeur van de wachtenden met de minuut. Zij begonnen maar de mooiste en opvallendste filmpjes uit de Puik-geschiedenis te bespreken waarin vele bekende Roggelnaren meespeelden. Truu & Truu waren natuurlijk van de partij evenals Kueb, de windmolenaar van Neer die uitleg gaf over het onderhoud van de windmolens op Windmolenpark Neer waarna op muziek van The Corrs het lied 'Euveral woea ich kiek' werd gespeeld. Het Sjofele Polygoon Journaal gaf de toeschouwers vervolgens aan de hand van originele beelden uit het Roggels gemeente archief een gulle kijk in het rijke leven van toen.

Baer en Rie vanne Schutterie mochten in het laatste programma van de Stichting Puik natuurlijk niet ontbreken. De 2 Roggelse anti-schutters namen weer vette dorpsroddels en actuele dorpsontwikkelingen door en memoreerden met trots het jaar 1999 toen zij tijdens het laatste dekenaal schuttersfeest van de vorige eeuw in Roggel meeliepen in het defilé maar ondanks hun vernieuwende pirouette jammer genoeg buiten de prijzen vielen.

Wie Puik zegt, weet dat swingende live muziek tot het vaste format van alle programma's behoorde. En aan goede muzikanten is in Roggel zoals bekend geen gebrek. Daarom speelde de Puikband voor alle muziekliefhebbers een Sjofele medley. Uit elk sjofel jaar werd een bijzonder nummer gespeeld met op de achtergrond een gedeelte van het bijbehorende videofilmje. Bij Beat it, oftewel 'Laot mich' zag het publiek het gezicht van Michael Jackson met het jaar veranderen.

In het gemeentehuis besprak het Puik drietal hoe een eventueel nieuw programma er dan uit zou moeten gaan zien. De titel AOD EN NOE! was even duidelijk als voor de hand liggend omdat er zowel oud als ook nieuw werk gepresenteerd zou worden. Maar de titel kon ook opgevat worden als vraag: AOD EN NOE? in de betekenis van 'oud en nu?' want het zou toch mooi zijn

als na Melodia en Puik een nieuwe club het cabaretstokje zou gaan overnemen... Aan al deze bespiegelingen kwam een abrupt einde toen de ambtenaar de wachtenden bij zich riep en trots meldde dat hij toch nog een aanmoedigings-subsidie van maar liefst € 100,00 kon toekennen.....

Intermezzo: In werkelijkheid heeft de Stichting Puik in al die jaren nooit subsidie of financiële ondersteuning van de gemeente mogen ontvangen. Alleen In 2008 en In 2009 werd aan de Sjofele Types – u raadt het al - een aanmoedigingssubsidie van € 100,00 toegekend. Maar dit terzijde.

Het was de initiatiefnemers dus meteen duidelijk dat een afscheidsprogramma er dus niet inzat. Jammer van het wachten hoewel het erg leuk was om oude herinneringen aan de vele Puik-programma's op te halen. Zij gingen derhalve onverrichterzake terug naar Roggel en terwijl zij het gemeentehuis verlieten, ging de Puik band los met een swingende versie van Sweet home Roggel. Op het grote videoscherm verscheen de titelrol van Aod en Noe tijdens de terugrit naar oos leef klein aardig durpke. En zo eindigde het aller-, aller-, allerlaatste avondvullende cabaretprogramma van de Stichting Puik met na alle 3 de voorstellingen een staande ovatie van het publiek.....